

Bewonersorganisaties, vakbonden van de Rotterdamse wijken

N.A.M. gaat
door met
olie-onderzoek
aan Schulpweg

Charlois. — De proefboringen van de Nederlandse Aardolie Maatschappij (N.A.M.) aan de Schulpweg in Charlois zullen een maand langer duren dan was gepland. Er is een tweede boorput gemaakt om de uitkomsten van de eerste boring te verifiëren.

De uitkomsten van de eerste boring bleken verrassend gunstig. Op veel geringere diepte dan was verwacht trof de N.A.M. olie aan. Via de tweede boring wil de N.A.M. aan de weet komen hoe de spreiding is van de olie in de aardlaag waarin die is aangetroffen. Omdat er schuim wordt gehoord gaat de tweede boring in een geheel andere richting. Op grond van de uitkomsten van beide boring tezamen kan de N.A.M. beoordeling of er sprake is van een economische rendabel te exploiteren olie-veld.

De deelgemeente Charlois stelt zich al in een blijvende aanwezigheid van de N.A.M. op haar grondgebied. „De exploitatie van de boorput zal zoals het er nu uitziet zeker rendabel zijn”, aldus de deelgemeente. Volgens de N.A.M. is deze gevolgtrekking echter wel wat vroeg voorbarig. De tweede boring duurt tot eind september.

„We spreken nog niet van een olie-veld, we zeggen alleen dat de olie hebben aangetoond. Dat wil nog niet zeggen dat er sprake is van een olie-veld”, aldus een woordvoerder van de N.A.M.

Per half oktober zullen de definitieve resultaten bekend zijn. Rond die tijd zal de N.A.M. samen met de deelgemeente een informatie-avond voor de omwonenden beleggen.

Rotterdam — Vanmiddag hebben B en W bekend gemaakt welke taak zij zien weggelegd voor bewonersorganisaties in Rotterdam. De opvattingen van het college staan in nota die vanmiddag officieel werd gepresenteerd.

B en W vinden bewonersorganisaties vooral belangrijk omdat die een stem geven aan mensen die niet meer politiek geïnteresseerd zijn en zich ook niet meer door de bestaande politieke partijen laten mobiliseren. Veel van deze mensen maken ook niet meer gebruik van hun kiesrecht. Vanuit deze achtergrond beschouwen B en W de inbreng van bewonersorganisaties als een essentiële bijdrage voor het maken van keuzen voor de Rotterdamse samenleving. „Deze vorm van directe democratie wordt beschouwd als een waardevolle aanvulling op het stelsel van parlementaire democratie.”

Deze waardering vertaalt zich in een aanzienlijke financiële bijdrage van het stadsbestuur. Alleen al de twintig bewonersorganisaties buiten de deelgemeenten ontvangen per jaar circa acht miljoen. Daarbij is dan niet meegerekend de incidentele financiële steun voor specifieke problemen.

Beroepskrachten

De bewonersorganisaties in Rotterdam kunnen vandaag de dag het beste vergeleken worden met vakbonden. In plaats van inspraakorganen zijn het belangenbehartigers geworden, die zich met name inzetten voor het woon- en leefklimaat in de Rotterdamse wijken. Het Rotterdams Overleg Bewonersorganisaties fungeert als een soort stedelijke bewonersvakbond met afdelingen

Opvallend is de constatering van B en W dat het vooral de beroepskrachten zijn die de koers van de bewonersorganisaties uitstippelen. „Daarbij werken zij enerzijds matigend (afremmen van racisme, belangenstrijd met winkeliers),

Betaalde beroepskrachten stippelen de koers uit

anderszijds radicaliserend (acties op het terrein van woonlasten).

Beroepskrachten krijgen die sleutelrol omdat er binnen de bewonersorganisaties zelf vaak geen onderscheid meer wordt gemaakt tussen vrijwilligers (opdrachtgevers) en beroepskrachten (uitvoerders). „Vanuit hun (de beroepskrachten, red.) meestal hoger opleidingsniveau, informatievoorsprong en de mogelijkheid om er veel tijd aan te besteden wordt het dan vrijwel onvermijdelijk dat zij veelal het initiatief in handen nemen.” In de praktijk functioneren de beroepskrachten dan ook als een soort dagelijks bestuur. De bewoners laten hen het initiatief en concrete plannen of hun belan-

gen voldoende gediend worden. B en W vinden nader onderzoek op dit punt gewenst.

Het college overweegt een aparte stichting in het leven te roepen, die kan fungeren als werkgever van de beroepskrachten, sociale begeleiders en extern deskundigen. Formeel zijn de meeste beroepskrachten ambtenaren in dienst van de gemeente. Zij voelen zich echter geen ambtenaar en hebben ook grote moeite met

regerende organisaties zich opwerpen als woordvoerder van de bewoners. Voor wijken met meer dan tienduizend inwoners kan op verzoek van de bewoners overgegaan worden tot splitsing, zodat voor verschillende delen van de wijk ook afzonderlijke organisaties erkend kunnen worden.

Jusit op dit punt duiken vaak vragen op over de representativiteit en het democratisch gehalte van bewonersorganisaties. Het college tilt hier niet al te zwaar aan. „Het is vrijwel onmogelijk om het democratisch gehalte van bewonersorganisaties te meten met objectieve maatstaven.” Verder kan het volgens B en W inderdaad zo zijn dat de bewonersorganisaties niet representatief zijn in parlementaire zin. Dat neemt niet weg, aldus het college, dat zij wel degelijk als woordvoerders namens een grote achterban kunnen optreden.

Bewonersorganisaties worden door B en W omschreven als een belangenorganisatie van de bewoners, met name de minst-bevoorrechte groepen bewoners die de gevolgen van woningschaarste, verkrotting, hoge woonlasten, werkloosheid, bedrijfsvervalst, een tekort aan welzijnsvoorzieningen, vandalisme en het niet aan elkaar aangepast zijn Nederlandse en buitenlandse inwoners het sterkste ondervinden.” Zij verlenen door spreekuren hulp aan deze bewoners. Ze laten zich betrekken bij het tot standkomen van onderwijs en welzijnsvoorzieningen in de wijk. Ze zijn een onderhandelingspartner voor de gemeente. Tegenover de gemeente stelt de bewonersorganisatie haar eigen prioriteiten.

deze status. Enkele jaren geleden werd om dezelfde reden het Instituut Opbouwwerk Rotterdam (I.O.R.) in het leven geroepen als werkgever van de opbouwwerkers in dienst bij de bewonersorganisaties.

Eén per wijk

Het college wil per wijk maar één bewonersorganisatie erkennen. Dat wil zeggen dat alleen deze organisaties subsidies krijgen en door de gemeente gehoord wordt als officiële spreekbuis voor de bewoners. In enkele wijken, bijvoorbeeld het Nieuwe Westen en Katendrecht, doen zich juist op dit punt wrijvingen voor, omdat elkaar beconcur-